

MISSA DE LA NIT DE NADAL
HOMILIA DEL P. ABAT JOSEP M. SOLER
24 DE DESEMBRE DE 2018
Is 9, 1-6; Tt 2, 11-14; Lc 2, 1-14

Germans i germanes estimats:

L'escena del naixement de Jesús és plena de tendresa humana. Malgrat la pobresa del lloc i l'espai inadequat, Maria embolcalla tendrament el seu fill i el posa en una *menjadora*. Ha estat nou mesos pendent de veure el rostre d'aquell que li havia estat anunciat com a *Fill de l'Altíssim* (Lc 1, 32). I ara, plena d'amor, --com l'esposa del Càntic dels càntics- pot besar el front del qui és *l'amor de la seva ànima* (Ct 1, 2.7). Els profetes havien predit que vindria *amb la majestat de Déu* i resplendent de *glòria* (cf. Mi 5, 3). En canvi, ha vingut indefens. Com tots els nou-nats, depèn totalment dels altres; calla, plora i dorm, s'alimenta de la llet de la seva mare i de tant en tant se li han de canviar els bolquers. En la nit freda i fosca que envolta l'estança, *Maria ho guarda tot en el seu cor* per meditar-ho i penetrar-ne el sentit amagat (cf. Lc 2, 10). Per la seva banda, Josep, joiós pel naixement de l'infant que li havia estat anunciat, fa costat a Maria i serveix amb humilitat i promptitud el pla de Déu. Els textos de la litúrgia, la poesia i les nades populars expressen molt bé la tendresa i el caliu humà d'aquest naixement. Tal com diu un poeta: aquesta Verge i aquest Infant amb el Fuster que els contempla "apaga la set" i "escalfa el gran fred de l'ànima descarnada" (J.M. de Sagarra, "Poema de Nadal", cant IV).

La tendresa humana del naixement de Jesús és semblant a la que s'esdevé en la majoria de naixements. També en les situacions de pobresa i de marginació. Ni que sigui en els camins freds o xardorosos del desert, en els camps de refugiats o en una pastera a l'alta mar, on hi ha una mare que estima, per pobre que sigui l'entorn del naixement, més enllà de la preocupació, hi ha una joia íntima que amoroseix el dolor de la pobresa i de la marginació. Un joia compartida pel pare, si hi pot ser present. En el seu naixement, el Fill de Déu s'ha volgut fer com tothom. I això ja és un signe, un anunci, de la manera de ser i de fer de Déu. Això ja és un signe, un anunci, de l'evangeli que, de gran, Jesús proclamarà. Ara, nou-nat el proclama amb la feblesa i la mortalitat, amb el somriure, amb el plor, amb la simplicitat de l'entorn i amb l'amor que ho amara tot.

La tendresa humana del naixement de Jesús, és reflex de la tendresa divina. Aquest naixement és fruit de la voluntat del Pare obrada per l'Esperit Sant. És fruit de l'amor entranyable de Déu envers la humanitat; Déu vol consolar-la, vol parlar-li amorosament, vol alliberar-la del sofriment i de la mort, vol perdonar-la per obrir-li de bat a bat les portes de la felicitat sense fi (cf. Is 40, 1-11). I ho fa a través del seu Fill fet home. Així ho deia la segona lectura: *s'ha revelat l'amor de Déu que vol salvar la humanitat*. Tot en Jesús, des del seu naixement, és manifestació de la manera de ser del nostre Déu, *compassiu i benigne, ric en l'amor* (Jl 2, 13). L'Apòstol deia, encara, que Jesucrist és *Déu gran i salvador nostre*; una grandesa i una salvació, però, que ara es manifesten en la petitesa d'un infant com més endavant ho faran en la creu.

Per això, cada any, en aquesta nit santa, quan sentim la proclamació del naixement de Jesús, experimentem *una gran alegria* i, com els pastors, glorifiquem i lloem Déu pel do de l'infant, fill de Maria (cf. Lc 2, 20). Ell --com deia també la lectura de l'Apòstol- ens ensenya a *viure en aquest món una vida de sobrietat, de justícia i de pietat*, i, per tant, amb esperança, posant amor en totes les coses, cercant la pau. També nosaltres hem rebut la missió de ser portadors de tendresa, de veritat i

d'esperança, en una societat que fàcilment trepitja l'altre en profit propi, que es veu assetjada per mitges veritats o per notícies falses en bé d'un interessos particulars; en una societat mancada d'esperança en constatar la magnitud dels problemes i del mal que l'envolta. Jesús ve per revelar-nos el camí de l'amor mutu i per alliberar-nos del que oprimeix la humanitat.

El soroll, però, que envaeix tanta gent, eixorda i les preocupacions d'una mena o d'una altra fan que el missatge de Nadal no sigui escoltat, malgrat les lluminàries, les decoracions i els afanys per les trobades familiars. I, en canvi, Déu continua fent-se present en la petitesa d'un infant, acollit per la tendresa de Maria i de Josep. Continua proclamant la pau a la humanitat i ensenyant-nos a conviure com a germans malgrat la diversitat. Nosaltres, que hem acollit Jesús en la fe, ens hem de fer anunciadors d'aquest missatge perquè, malgrat la incapacitat que molts tenen d'escoltar-lo, la gent n'està molt necessitada tot i no ser-ne conscients.

En el clima d'aquesta nit que ens fa contemplar el Fill de Déu fet home en un estable, us invitem a participar en la col·lecta que farem al final de la celebració a favor dels programes que Càrites té per ajudar les famílies i les persones mancades del més necessari. Pot ser una de les maneres de correspondre a la generositat de Déu que es manifesta en el Nadal, si tenim present aquella paraula que Jesús dirà: *tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu* (Mt 25, 40).

L'anunci d'aquesta nit és destinat a tothom per tal que tothom trobi el sentit de la vida i el valor del missatge evangèlic. També els qui afeixugats per tantes coses estan al llindar de la increença o ja l'han traspassat. Com ho expressa un altre poeta idealment posat davant l'Infant acabat de néixer: "Mira com vinc per la nit / del meu poble, del món, sense cants / ni ja somriures, ben buides les mans / et porto sols el meu gran crit" (Salvador Espriu, "Prec de Nadal"). Molta gent només li pot portar el seu "gran crit", el seu gran dolor, el seu gran silenci interior. I Jesús també ho accepta. Per bé que després voldria encetar un camí d'amistat per fer-se conèixer.

En acabar la celebració, siguem testimonis del que hem sentit i hem vist aquesta nit, del que hi hem viscut en la joia del cor i en la comunió fraterna. Siguem testimonis del misteri del Déu fet home, present en el pa i el vi de l'eucaristia per tal que, en un intercanvi espiritual, nosaltres puguem començar a tenir ja ara la vida de Déu.